

РЕШЕНИЕ

№ 1700

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **444** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на “АНДИ ТРАНС 2017” ЕООД-С. с представляващ А.Х. и с проц. представител адв. Ж.В. против Решение № 4363/16.11.22г на СРС по нахд № 8034/22г, НО, 135ти състав, с което е потвърдено НП № 633665-F645764/28.04.22г на Зам.Директор на ТД на НАП-С., с което на дружеството са наложени 13бр. адм.наказания “ имущ.санкция” –всяка в размер на 200лв, на осн. чл. 180 ал.3 от ЗДДС, за нарушения по чл.86 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДДС.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно, необосновано, проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му като недопустимо или незаконосъобразно и отмяна на НП или изменение размера на санкцията. Сочи се, че СРС е пресметнал неправилно дължимия ДДС, който за всичките 13бр. фактури е 1963лв, което е 2/3 от наложения общ размер на санкциите. Санкцията не би следвало да е по-голяма от 392.60лв. СРС не е взел предвид твърдението на дружеството, че се касае за допуснати технически грешки при отразяване на фактурите в дневниците на продажбите, като е направено искане до НАП за поправка на тези грешки.Дружеството е издало фактури, отразило ги е в дневниците за продажби и ги е предвидило при определяне на дължимия данък -в СД по ЗДДС за конкретния период.Всъщност тъй като има две дружества с близки наименования, първоначално фактурите са издадени и декларирани на погрешното дружество, впоследствие са

сторнирани и издадени на новото дружество. Своевременно е внесен ДДС и са декларирани в срок.СРС не е приложил чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението е извършено за първи път, липсва вреда за фиска и нарушението е отстранено преди АУАН.В съд.заседание касаторът не се представлява. Депозирано е писмено становище, даден е от съда и поискания срок за писмени бележки.

Ответникът Зам.Директор на ТД на НАП-С. не се явява или представлява в съд.заседание. депозирани са писмени бележки от юрк.В.. С тях се оспорва кас.жалба, моли се за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение в размер на 200лв.Всяка от 13те фактури е предмет на отделно нарушение, като не е налице хипотезата на маловажност по чл. 28 от ЗАНН.Нарушенията са установени безспорно и са по чл.86 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДДС.За всяко от тях е наложен мин.размер на санкцията-200лв/взет е предвид факта, че няма предходни нарушения./Съобразен е и чл.325 от ДФЕС.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

Според НП- през м.10.21г дружеството е издало посочените в НП 13бр. фактури, като не ги е отразило в дневника за продажбите и не е включило размера на ДДС по тях- при определянето на резултата в СД по ЗДДС за дан.период м.10.21г. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, като съгл. чл. 82 ал.1 и чл. 86 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДДС е следвало да направи това. Нарушенията са извършени на 16.11.21г, т.е. след изтичане на срока за подаване на СД по ЗДДС за дан.период м.10.21г. До момента дружеството не е имало извършени такива нарушения. Нарушенията са извършени в [населено място]-където е компетентната ТД на НАП, пред която дружеството подава СД по ЗДДС. Всичките 13бр. фактури са с получател- „ДИ ЕЙМ ЕЛ Лоджистик България“ ЕООД. Нарушенията са установени на 26.01.22г в ТД на НАП-С., след като на 21.01.22г дружеството представя изискани му документи във връзка с извършвана му проверка, възложена с резолюция от 30.12.21г, за която проверка е бил съставен протокол на 01.02.22г. За нарушението е съставен АУАН на 15.03.22г, редовно връчен на дружеството, при липса на възражения срещу него.И АНО, и СРС намират, че не е налице маловажност по чл.28 от ЗАНН.

В жалбата до СРС дружеството твърди, че има и друго дружество - „ДИ ЕЙМ ЕЛ Експрес България“ ЕООД, като фактурите всъщност са с получател-именно това дружество/а не изписаният в дневниците за продажби получател-„ДИ ЕЙМ ЕЛ Лоджистик България“ ЕООД/. С писма от 21.01.22г/след като са му изискан от НАП документи -в хода на проверката, възложена с резолюция от 30.12.21г/ и от 03.02.22г/след протокола от проверката на НАП/, дружеството е уведомило НАП за допуснатата техн.грешка при вписването на фактурите в дневниците за продажби/че погрешно е вписан в дневниците получателя по фактурите/, която грешка обаче не ощетява фиска/тъй като общото ДДС по 13те фактури е 5308.40лв и то е включено в СД по ЗДДС/.

Видно от подадената СД по ЗДДС за м.10.21г/подадена на 05.11.21г/- начислен е

ДДС за този дан.период в размер на 2214.8лв., върху дан.основа от 11074лв/ Съдът изчисли, че ДДС по 13те фактури е 1972лв/. Видно от самите фактури- получател е „ДИ ЕЙМ ЕЛ Л. България“ ЕООД, но в дневника за продажби за м.10.21г е отразен получател „ДИ ЕЙМ ЕЛ Е. България“ ЕООД/номерата и датите на фактурите съвпадат, т.е. явно грешката е в част от наименованието на дружеството-получател/. В дневника за продажби за м.01.22г фактурите вече са отразени правилно/вярно е изписан получателя/, като данъкът по тях не е включен в СД по ЗДДС за м.01.22г, подадена на 06.02.22г - по нея е начислен ДДС в размер 1322.96лв, върху дан.основа от 6614.80лв /Съдът изчисли, че ДДС по 13те фактури е 1972лв, т.е. не е включен в 1322.96лв/. Самото дружество твърди, че когато е установило техническата си грешка, е сторнирало фактурите от м.10.21г и ги е издало наново/правилно/- през м.01.22г, тогава отразило в дневника за продажби новите/правилни/ фактури и ги включило в СД по ЗДДС за м.01.22г. По делото обаче има само фактури от м.10.21г, те не са сторнирани и няма издавани нови през м.01.22г. Следователно, при реално осъществени доставки през м.10.21г, фактурите са издадени през м.10.21г, не са отразени правилно в дневника за продажби за м.10.21г, но са включени в СД по ЗДДС за м.10.21г, подадена на 05.11.21г. Фактурите от м.10.21г са отразени правилно в дневник за продажби през м.01.22г, като не са включени в СД по ЗДДС за м.01.22г, подадена през м.02.22г., т.е. повторно са отразени в дневник, но не са повторно отразени в СД по ЗДДС. Изводът на СРС, че данъкът по 13те фактури не е включен в подадената СД по ЗДДС за м.10.21г - противоречи на доказателствата по делото. К.жалба е основателна, а решението на СРС /по аргументите по-горе/- следва да се отмени като мат.незаконосъобразно и вместо него да се постанови ново решение-по същество/доколкото К.състав установи, че НП също е незаконосъобразно- не са извършени посочените 13бр. нарушения, тъй като -макар и грешно посочена част от наименованието на получателя по фактурите в дневника за продажби за м.10.21г, в подадената в срок СД по ЗДДС за м.10.21г е начислен ДДС по тези 13бр. фактури.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4363/16.11.22г на СРС по нахд № 8034/22г, НО, 135ти състав, по кас.жалба на “АНДИ ТРАНС 2017” ЕООД-С. с представляващ А.Х.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 633665-F645764/28.04.22г на Зам.Директор на ТД на НАП-С., с което на дружеството са наложени 13бр. адм.наказания “ имущ.санкция” –всяка в размер на 200лв, на осн. чл. 180 ал.3 от ЗДДС, за нарушения по чл.86 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: